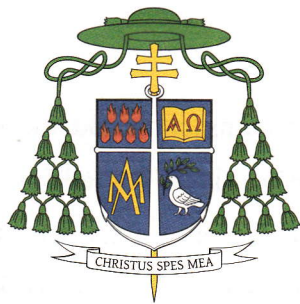

KAUNO ARKIVYSKUPAS METROPOLITAS

Dievas išbandymuose ypač arti!

2020 m. šv. Kalėdos

Brangūs broliai ir seserys,

sveikinu Jus su Šventomis Kalėdomis! Ši džiugi šventė mums primena nuostabų įvykį – dangaus ir žemės Viešpats įžengia į žmonijos istoriją, į mūsų laiką ir istorines aplinkybes. Evangelistas Lukas Jėzaus gimimo aprašą palydi žodžiais: „Anomis dienomis išėjo ciesoriaus Augusto įsakymas surašyti visus valstybės gyventojus“ (*Lk 2, 1*). Tai lėmė, kad Juozapas ir Marija turėjo keliauti „į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi“ (*Lk 2, 4*). Iš vienos pusės, ši kelionė buvo didelis išbandymas Šventajai Šeimai, nes ji turėjo vykti į surašymą, o Marijai artinosi metas gimdyti. Tačiau ši aplinkybė lėmė ir VIII a. pr. Kristų užrašytą pranašo Michėjo žodžių išsipildymą: „O tu, Efratos Betliejau, mažiausias tarp Judo kaimų, iš tavęs kils tas, kuris valdys Izraelį“ (*Mch 5, 1–3*). Galime drąsiai sakyti, kad Viešpats slėpiningu būdu veikia žmonijos istorijos verpetuose. Jis panaudoja savo planui įvairias aplinkybes, nes Jo malonei „nėra negalimų dalykų“ (*Lk 1, 37*).

Šiais metais šv. Kalėdas švenčiame neįprastai. Pandemijos sukelta įtampa ir suvaržymai paveikė ir Bažnyčios gyvenimą. Turime likti namuose ir švęsti Kalėdas artimiausių šeimos narių rate. Galėtume klausti, ką Viešpats nori mums pasakyti per šio laiko suspaudimo ir išbandymo patirtį? Netikėtu būdu ši situacija kviečia mus pažvelgti naujai ir į Kalėdų istorijoje aprašomus įvykius. Jie primena, kad ir Šventąją Šeimą lydėjo sunkumai. Evangelistas Lukas mums atskleidžia kuklią aplinką, kurioje gimė Išganytojas. Gimdytojai kūdikį „paguldė ēdžiose, nes jiems nebuvo vietos užiegoje“ (*Lk 2, 7*). O štai Evangelijoje pagal Matą rašoma: „atsikėlęs nakčia, Juozapas pasiėmė kūdikį ir motiną ir pasitraukė į Egiptą“ (*Mt 2, 14*), nes Jėzui kilo pavojus, kurį sukėlė valdininko Erodo įsakymas „išžudyti Betliejuje ir jo apylinkėje visus berniukus, dvejų metų ir jaunesnius...“ (*Mt 2, 16*). Šventąją Šeimą lydėjo ir džiaugsmas, ir rūpestis, ir Dievo artumo pajauta, ir įtampa. Mesijo gimimo džiaugsmą patyrė ir Jėzaus gimdytojai, ir tuo metu laukuose nakvoję piemenys, kurie kalbėjo vieni kitiems: „Bėkime į Betliejų pažiūrėti, kas ten įvyko...“ (*Lk 2, 15*). Tačiau įvykį supo ir Dievo slėpinys. Evangelijoje pagal Luką tai išreiškta žodžiais, jog „Marija dėmėjosi visus šiuos dalykus ir svarstė juos savo širdyje“ (*Lk 2, 19*).

Kalėdų istoriją supančios detalės yra svarbios ir mūsų gyvenimui. Viešpats mums kalba: kad ir kokios aplinkybės mus ištinka, turime Juo pasitikėti! Jo malonė veikia kasdienybėje, viskas yra reikšminga. Štai Kalėdų istorijoje paminėtos ėdžios, vieta, kur gyvuliai randa maisto. Tačiau Kalėdų istorijoje „ėdžios tampa nuoroda į Dievo stalą, prie kurio žmonės kviečiami gauti Dievo duonos“ (Benediktas XVI, „Jėzus iš Nazareto. Pasakojimai apie vaikystę“, p. 53). Arba štai piemenys, tie pirmieji didžiojo įvykio liudytojai, – jie yra vargdieniai. Tačiau jie arčiausiai Dievo Karalystės, nes tąkart budėdami laukuose buvo netoli užgimusio Viešpaties. Jie mums primena, kad vargą patiriantis žmogus dažnai savo vidumi ir nusiteikimu yra arčiau Dievo.

Brangieji, šių metų Kalėdos mus moko, kad ir išbandymuose Dievas yra arti, Jis mūsų nepaliko. Viešpats, nutaręs įžengti į mūsų tarpą, žengia ir į mūsų sunkumus. Šių metų Kalėdos mus kviečia visuose dalykuose stengtis atrasti Dievo malonės veikimą, neprarasti džiaugsmo ir vilties. Pasitikime užgimstantį Kristų! Atverkime Jam savo širdis! Atiduokime Jam savo rūpesčius! Tebūna laisvos mūsų širdys jungtis į Dangaus kareivių giesmę: „Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms!“ (Lk 2, 14).

Su Šventomis Kalėdomis!

+ Kęstutis Kėvalas

+ Kęstutis Kėvalas
Kauno arkivyskupas metropolitas